

Correlations of Self-esteem and Relationship with Parents with Academic Procrastination in Students: An Analytical, Cross-Sectional Study

Mostafa Roshanzadeh¹, Ali Tajabadi², Bahareh Mazhari Dehkordi³, Somayeh Mohammadi⁴

Abstract

Background & Aims: Procrastination is a very common phenomenon and almost a global problem that exists in all cultures. Studies show that (80-95%) of students are involved in some form of procrastination and (50%) of them are always procrastinating in doing homework and learning subjects. Academic procrastination is one of the factors affecting students' academic achievement and many students cannot use their maximum existential capacity due to this problem. In fact, procrastination causes a high degree of anxiety and depression in the person, which lowers his self-esteem. Self-esteem is one of the most important factors modulating psychosocial stress, which is based on family relationships, academic success, physical image, social interaction, and self-worth. The importance of these issues depends on individual differences and growth. Studies show that the way parents relate to their children and how they raise their children affect procrastination. In addition to common problems of other students, medical students also face special problems in their field, such as the stress of the hospital environment and dealing with the problems of patients, and are more at risk of injury. Therefore, it is necessary to examine different academic problems such as academic procrastination and its related factors including relationship with parents and self-esteem of this group to prevent the academic failure of these students as the future workforce. Training students who, due to academic procrastination, have not been able to acquire sufficient educational competence to provide services to patients will cause several problems in the health system in the future. This study aimed to determine the relationship between self-esteem and relationship with parents with academic procrastination in nursing students.

Materials & Methods: This predictive, correlational, cross-sectional study was conducted on nursing students of Shahrekord University of Medical Sciences during November-December 2019. The statistical population of this study was all students at the School of Nursing and Midwifery, Shahrekord University of Medical Sciences (nursing, midwifery, operating room, and emergency medicine). In total, 410 students were selected through quota sampling and included in the study. The inclusion criteria were being a student, nursing students in one of the intended disciplines, non-employment in the health system and other organizations. The exclusion criteria were being married, having a history of mental illness and not having parents. The measurement tool was a four-part questionnaire, with the first part related to demographic information (age, gender, field of study, semester, and degree), the second part was Solomon and Rothblum's academic procrastination questionnaire, the third part was Rosenberg's self-esteem questionnaire, and the fourth part of the questionnaire was the parent-child relationships devised by Fine, Moreland, and Schwebe. Data were analyzed in SPSS version 16 using descriptive (mean and standard deviation) and inferential statistics (t-test, one-way ANOVA, Pearson correlation coefficient, and linear regression) at the significance level of 0.05. The Kolmogorov-Smirnov test was used to evaluate the normal distribution of data, and Levene's test was set as default in t-test. One-way ANOVA was also used to assess the equality of the variances.

Results: Evaluation of the frequency distribution of quantitative variables using the Kolmogorov-Smirnov test showed a normal distribution of data ($P>0.05$). In terms of age range, the highest frequency belonged to the age range of 18-32 years and the average age of students in this study was 20.82 ± 1.83 . Most participants were female.

¹. Operating Room Department, School of nursing, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrehkord, Iran

². Emergency Medical Department, School of paramedicine, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran

³. Operating Room Department, School of nursing, Surgical Technologist, Department of Nursing, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrehkord, Iran

⁴. School of nursing, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrehkord, Iran (Corresponding author) Tel: 09139803989 Email: s.mohammadi@skums.ac.ir

The participants were studying nursing, operating room, emergency medicine, and midwifery, with nursing having the highest ratio. Students in this study were classified into four semesters, with the highest ratio belonging to the first and fifth semesters and the lowest ratio to the third semester. The mean and standard deviation of the academic procrastination score in this study was 64.2 ± 4.48 which was moderate. The mean score of relationship with parents was at the desired level of 142.61 ± 7.11 , and the mean score of self-esteem was 24.12 ± 1.45 which was at the average level. Pearson's correlation-coefficient regarding the correlation between the studied variables indicated a negative and significant relationship between academic procrastination with relationship with parents ($P < 0.001$; $r = -0.54$) and self-esteem ($P < 0.001$; $r = 0.32$). Regression test showed that self-esteem (adjusted $R^2 = 0.102$) and relationship with parents (adjusted $R^2 = 0.291$) significantly predict academic procrastination. The unstandardized beta value showed that the share of self-esteem in predicting academic procrastination was 0.21, and the share of relationship with parents was 0.27. Mean scores of self-esteem, relationship with parents, and academic procrastination were 12.24 ± 1.45 , 142.61 ± 7.11 , and 64.2 ± 4.48 , respectively. The standardized beta value showed that a one-unit increase in the standard deviation of the relationship with parents will decrease the standard deviation of academic procrastination by 0.40 (standardized $\beta = -0.405$). 1 unit increase in the standard deviation of the self-esteem variable will decrease the standard deviation of academic procrastination by 0.36 (standardized $\beta = -0.363$).

Conclusion: The study aimed to investigate the relationship between self-esteem and relationship with parents with academic procrastination. The results showed that increasing self-esteem and relationship with parents will significantly reduce academic procrastination in students. Self-esteem and relationship with parents also predict academic procrastination. According to these results, it should be said that studying self-esteem and relationship with parents in students is necessary and, these variables should be improved in educational systems with appropriate education, and therefore action should be taken to improve the situation of academic procrastination. The results of this study have some implications for administrators of educational systems to avoid the academic procrastination of medical students whose educational competence is of great importance. Using psychological counseling to assess mental health and its parameters, including self-esteem, helps in identifying students at risk. Also, identifying students' broken relationships with parents through counseling can play an important role in improving their mental health and thus reducing their academic procrastination.

Keywords: Self-esteem, Relationship with Parents, Academic Procrastination, Students, Nursing School

Conflict of Interest: No

How to Cite: Roshanzadeh M, Tajabadi A, Mazhari Dehkordi B, Mohammadi S. Correlations of Self-esteem and Relationship with Parents with Academic Procrastination in Students: An Analytical, Cross-Sectional Study. *Iran Journal of Nursing*. 2021; 34(131):31-43.

Received: 8 May 2021

Accepted: 9 Aug 2021

رابطه عزت نفس و ارتباط با والدین با اهمال کاری تحصیلی در دانشجویان: یک مطالعه تحلیلی - مقطعی

مصطفی روشن زاده^۱، علی تاج آبادی^۲، بهاره مظهری دهکردی^۳، سمیه محمدی^۴

چکیده

مقدمه و هدف: در دانشجویان علوم پزشکی که صلاحیت آموزشی آنها اهمیت خاصی دارد اهمال کاری تحصیلی و عوامل پیش‌بینی کننده آن از جمله عزت نفس و ارتباط با والدین جهت شناسایی بیشتر آن ضروری است. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط عزت نفس و ارتباط با والدین با اهمال کاری تحصیلی در دانشجویان دانشکده پرستاری صورت گرفت.

روش بررسی: مطالعه مقطعی حاضر از نوع همبستگی - پیش بین در سال ۱۳۹۸ بر روی ۴۱۰ دانشجوی دانشکده پرستاری که به روش سهمیه‌ای انتخاب شدند در دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد انجام شد. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، عزت نفس روزنبرگ، ارتباط با والدین مورلند و شوبل و اهمال کاری تحصیلی سولومون و راث بلوم استفاده شد. داده‌ها توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ و آزمون‌ها آماری توصیفی و تحلیلی تحلیل شد.

یافته‌ها: آزمون ضریب همبستگی پیرسون در زمینه ارتباط بین متغیرها حاکی از ارتباط منفی و معنی‌داری بین اهمال کاری تحصیلی با ارتباط با والدین ($r = -0.054, P < 0.001$) و عزت نفس ($r = -0.32, P < 0.001$) بود. آزمون رگرسیون نشان داد که عزت نفس ($R^2 = 0.102$) تعدیل شده و ارتباط با والدین ($R^2 = 0.291$) تعدیل شده به طور معنی‌داری اهمال کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کنند. مقدار بتای استاندارد نشده نشان داد که سهم عزت نفس در پیش بینی اهمال کاری تحصیلی (۰/۲۱) و سهم ارتباط با والدین در پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی (۰/۲۷) است. میانگین عزت نفس ($1/45 \pm 24/12$)، ارتباط با والدین ($7/11 \pm 142/61$) و اهمال کاری تحصیلی ($4/48 \pm 64/2$) گزارش شد.

نتیجه‌گیری کلی: توجه مدیران و برنامه‌ریزان آموزشی به اهمال کاری تحصیلی در دانشجویان و همچنین بررسی دوره‌ای عواملی همانند عزت نفس و ارتباط با والدین می‌تواند در پیش‌بینی آن و در نتیجه پیشگیری از افت تحصیلی دانشجویان مؤثر باشد.

کلید واژه‌ها: عزت نفس، ارتباط با والدین، اهمال کاری تحصیلی، دانشجویان، دانشکده پرستاری

تعارض منافع: ندارد

تاریخ دریافت: ۰۰/۲/۱۸

تاریخ پذیرش: ۰۰/۵/۱۸

۱. گروه اتاق عمل، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران
 ۲. گروه فوریت پزشکی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
 ۳. گروه اتاق عمل، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران
 ۴. گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران (نویسنده مسئول) شماره تماس: ۰۹۱۳۹۸۰۳۹۸۹
 Email: s.mohammadi@skums.ac.ir

مقدمه

اهمال کاری تحصیلی (Academic procrastination) نوع خاصی از تعلل‌ورزی است که شامل تمایل غالب و همیشگی فراگیران برای به تعویق انداختن فعالیت‌های تحصیلی است^(۱). به تأخیر انداختن انجام تکالیف درسی شامل تعلل‌ورزی در حضور مداوم در کلاس، آماده شدن برای امتحان، آماده کردن مقاله در طول نیمسال‌های تحصیلی و امور اداری مربوط به تحصیل تعریف می‌شود^(۲). اهمال کاری پدیده‌ای بسیار شایع و تقریباً معضل جهانی است که در همه فرهنگ‌ها وجود دارد^(۳). Cerino تخمین می‌زند که ۸۰-۹۵ درصد دانشجویان دانشگاه‌ها به اهمال کاری مبتلا هستند^(۳). در پژوهشی بر روی دانشجویان ایرانی نشان داده شده است که ۱۴ درصد از نمونه‌های مورد بررسی دچار اهمال کاری شدید و ۷۰ درصد دچار اهمال کاری متوسط هستند^(۴). همچنین مطالعات نشان می‌دهند که ۸۰-۹۵ درصد دانشجویان به نوعی با اهمال کاری درگیر هستند و ۵۰ درصد آنان همواره در انجام تکالیف و یادگیری مطالب درسی اهمال دارند^(۵،۶).

اهمال کاری تحصیلی یکی از عوامل تأثیرگذار بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان بوده و بسیاری از دانشجویان به دلیل این مشکل نمی‌توانند از حداکثر ظرفیت‌های وجودی خود استفاده کنند. اهمال کاری غالباً خودش را به صورت پرخوابی، بازی با کامپیوتر و تماشای بیش از حد تلویزیون و سایر اشکال اتلاف وقت نمایش می‌دهد^(۶). دانشجویان بیان کرده‌اند که اهمال کاری می‌تواند برای آن‌ها ایجاد استرس کند که این امر عملکرد آموزشی ضعیف آن‌ها را موجب می‌شود^(۷). در واقع اهمال کاری باعث درجه بالایی از اضطراب و افسردگی در فرد شده که عزت نفس وی را پایین می‌آورد^(۸). کاهش فعالیت‌های فرد از نظر روانشناختی سبب می‌شود فرد با تصور شکست در فعالیت‌های مورد نظر عزت نفس‌اش کاهش یافته و به طور چرخه‌ای وارد فاز مجدد اهمال کاری تحصیلی شود^(۹).

یکی از عوامل تأثیرگذار بر اهمال کاری تحصیلی عزت نفس (Self-esteem) است. عزت نفس می‌تواند دارای

ابعاد مختلف اجتماعی، تحصیلی، خانوادگی و جسمانی باشد^(۹). عزت نفس تحصیلی با ارزشیابی فرد از خودش به عنوان یک دانشجو ارتباط دارد. اگر فرد خود را با معیارهای مطلوب تحصیلی منطبق بداند و استانداردهای پیشرفت تحصیلی خود را برآورده سازد دارای عزت نفس تحصیلی مثبت خواهد بود^(۱۰). عزت نفس یکی از مهم‌ترین عوامل تعدیل‌کننده فشار روانی-اجتماعی بوده که مبتنی بر روابط خانوادگی، موفقیت تحصیلی، تصور بدنی، تعامل اجتماعی و احساس خود ارزشمندی است که میزان اهمیت این زمینه‌ها بسته به تفاوت‌های فردی و رشد فرد تغییر می‌کند^(۱۱).

ارتباط افراد خانواده با یکدیگر و رعایت احترام متقابل نیز در عزت نفس و همچنین اهمال کاری تأثیر دارد^(۱۲). خانواده اولین نهاد اجتماعی است که شخصیت افراد در آن شکل می‌گیرد. بسیاری از یادگیری‌های افراد در ساختار خانوادگی آن‌ها ریشه دارد. شیوه ارتباطات در خانواده و سبک فرزند پروری والدین می‌تواند در شکل‌گیری شخصیت فرزند مؤثر باشد. مطالعات نشان می‌دهد که شیوه ارتباط والدین با فرزندان و سبکی که آن‌ها برای پرورش فرزندان‌شان اتخاذ می‌کنند در ایجاد اهمال کاری مؤثر است^(۱۳). داشتن ارتباطات گرم با فرزندان باعث می‌شود میزان اهمال کاری آن‌ها در انجام وظایف تحصیلی‌شان به حداقل برسد. در عوض ارتباطات سخت و خشن می‌تواند شرایط را برای اهمال کاری تحصیلی فراهم آورد^(۱۴). امروزه رشد جوامع باعث تغییراتی در بنیان خانواده شده و عواملی همانند تعارضات بین نسلی باعث کاهش همبستگی خانوادگی شده است. این خود تعاملات خانوادگی را تحت تأثیر قرار داده و لذا پرورش فرزندان در این فضا نیز تحت تأثیر قرار گرفته و می‌تواند پیشرفت تحصیلی و همچنین اهمال کاری تحصیلی آن‌ها را نیز تحت تأثیر قرار دهد. تغییر در سبک تعاملی خانواده نیز می‌تواند عملکرد تحصیلی دانشجویان را تحت تأثیر قرار دهد^(۱۵،۱۶).

در این میان دانشجویان علوم پزشکی به دلیل روبرو شدن با عوامل استرس‌زای بیشتر، لازم است سازگاری مناسب تری داشته باشند، پس باید از سلامت روان بیشتری

تحصیلی و عوامل مؤثر بر آن خصوصاً در دانشجویان گروه پزشکی و پرستاری هنوز به درستی بررسی نشده و نیازمند مطالعات بیشتر است^(۲۵،۲۷).

مطالعات مختلف حاکی از اهمال‌کاری تحصیلی در محصلین است^(۲۴-۲۷). وازرپور و همکاران رابطه بین الگوهای فرزندپروری والدین را با اهمال‌کاری تحصیلی دانش‌آموزان مورد بررسی قرار داده و نشان دادند که الگوهای فرزند پروری استبدادی و سهل‌گیرانه می‌تواند اهمال‌کاری فرزندان را پیش‌بینی کند^(۲۴). Grolnick نیز بیان کرده است که یکی از جنبه‌های تأثیرگذار والدین بر انگیزش تحصیلی فرزندان الگوهای فرزندپروری آن‌ها است. و ارتباط صمیمانه با کودکان با پیشرفت تحصیلی فرزندان مرتبط است^(۲۵). منادی و اسماعیلی نیز در مطالعه کیفی خود در تعیین عوامل مؤثر بر اهمال‌کاری تحصیلی به نقش والدین و پیگیری تکالیف در ایجاد اهمال‌کاری اشاره کرده‌است^(۲۶). Klases و همکاران نیز دریافتند که اهمال‌کاری تحصیلی بر عزت نفس افراد تأثیر منفی معنی‌داری دارد^(۲۷). سواری و همکاران نیز عواملی همانند عزت نفس پایین و اضطراب را در ایجاد اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان مؤثر دانسته‌اند^(۲۴).

در تحلیل نتایج مطالعات پیشگفت می‌توان بیان کرد ارتباط بین اهمال‌کاری تحصیلی و عزت نفس و ارتباط با والدین بیشتر در بین گروه دانش‌آموزان مورد بررسی قرار گرفته و با توجه به شرایط متفاوت تحصیلی دانشجویان گروه پزشکی و پرستاری و همچنین سطح تحصیلی آن‌ها نسبت به دانش‌آموزان لزوم بررسی این ارتباط در بین این گروه از دانشجویان نیز وجود دارد. همچنین مطالعات صورت گرفته حاکی از شیوع اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان دارد ولی نقش عوامل پیش‌بینی کننده این اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان و خصوصاً دانشجویان پرستاری بررسی نشده است. پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین ارتباط با والدین و عزت نفس با اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان پرستاری صورت گرفت.

روش بررسی

برخوردار باشند تا در تحصیل و در نهایت در حرفه خود موفقیت روز افزون داشته باشند^(۱۶). دانشجویان علوم پزشکی علاوه بر مشکلات سایر دانشجویان با مشکلات ویژه رشته خود مانند فشار روانی جو بیمارستان و برخورد با مشکلات بیماران نیز روبرو هستند و بیشتر در معرض خطر آسیب هستند^(۱۷). لذا ضروری است تا هر گونه مشکلات تحصیلی از جمله اهمال‌کاری تحصیلی و عوامل مرتبط با آن از جمله ارتباط با والدین و عزت نفس در این گروه مورد بررسی قرار بگیرد تا از افت تحصیلی این دانشجویان به عنوان نیروی کار آینده پیشگیری شود. تربیت دانشجویانی که بدنال اهمال‌کاری تحصیلی نتوانسته‌اند صلاحیت آموزشی کافی برای ارائه خدمت به بیماران را کسب کنند، در آینده سیستم بهداشتی را با مشکلات متعددی روبرو خواهند کرد^(۱۸). لذا بایستی علل اهمال‌کاری تحصیلی این گروه از دانشجویان که با ماهیت سلامت و جان افراد سروکار خواهند داشت شناسایی شده و راهکارهای مناسبی جهت اصلاح آن صورت بگیرد^(۱۹).

در زمینه چالش موجود در مطالعات مختلف بایستی گفت اهمال‌کاری تحصیلی به عنوان یک عامل تأثیرگذار بر دانشجویان مطرح شده است^(۲۰-۲۲). در مطالعات مختلف عوامل مختلفی به عنوان نتیجه و پیامد اهمال‌کاری تحصیلی مطرح شده است^(۲۰،۲۳). ولی بایستی گفت آنچه هنوز به عنوان چالش در مطالعات مختلف مدنظر است این است که اهمال‌کاری تحصیلی یک پدیده در حال رشد بوده و روز به روز بر نتایج و عوامل مؤثر بر آن افزوده می‌شود^(۲۴). Dryden بیان می‌کند که اهمال‌کاری تحصیلی یک پدیده ساده نبوده و دارای اجزا و عوامل مختلف و پیچیده است که ضمن این‌که می‌توانند از آن تأثیر بپذیرند، می‌توانند فرآیند آن را نیز تحت تأثیر قرار داده و روند آن را کند کرده یا تسریع ببخشند. بنابراین شناسایی عوامل زمینه‌ساز و مؤثر بر اهمال‌کاری تحصیلی خصوصاً در دانشجویان به عنوان افرادی که بایستی با تمرکز بر تحصیل خود برای ایفای نقش مؤثر در حیطه‌های مختلف کاری در آینده آماده شوند امری ضروری است^(۲۲). همچنین بایستی گفت اهمال‌کاری

ارتباط با والدین (parent-child relationships) ،
Moreland and Fine و Schwebel بود.

برای سنجش اهمال کاری تحصیلی دانشجویان از مقیاس
ارزیابی اهمال کاری تحصیلی (Procrastination)
Rothblum (Assessment Scale-Students) و
Solomon (۱۹۸۴) استفاده شد^(۲۸). این مقیاس دارای ۲۷
گویه در سه حیطه آماده کردن تکلیف (۱۱ گویه)، آمادگی
برای امتحان (۸ گویه) و آماده کردن مقاله‌های پایان ترم (۸
گویه) است. گزینه‌های این پرسشنامه مطابق لیکرت پنج
درجه‌ای از هرگز (نمره ۱) تا همیشه (نمره ۵) ارائه شده
است. طیف نمرات بین ۲۷ تا ۱۳۵ می‌باشد. نمره ۲۷ تا
۶۲/۵ اهمال کاری پایین، نمره ۶۳ تا ۹۸/۵ اهمال کاری
متوسط و نمره ۹۹ تا ۱۳۵ اهمال کاری شدید خواهد بود^(۲۸).
پایایی مقیاس اهمال کاری تحصیلی از طریق آلفای کرونباخ
در مطالعه Solomon and Rothblum (۱۹۹۴)، برای
کل مقیاس ۰/۷۹، برای آمادگی برای امتحان ۰/۸۵، آمادگی
برای تکالیف ۰/۸۶ و آمادگی برای مقالات پایان ترم ۰/۸۹
به دست آمد. در مورد روایی نیز با استفاده از روایی
همسانی درونی، ضریب ۰/۸۴ به دست آمده است^(۲۸). در
پژوهش جوکار و دلاورپور نیز پایایی این مقیاس، از طریق
ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۱ به دست آمد^(۲۹). در
مطالعه حاضر نیز آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفته و
با توجه به حجم نمونه ۳۰ نفری از دانشجویان مورد بررسی
این مطالعه، ۰/۹۱ محاسبه شد.

مقیاس عزت نفس Society and the Rosenberg
(adolescent self-image) (۱۹۶۵) احساس‌های کلی
ارزش یا پذیرش خود را به صورت مثبت بیان می‌کند. این
مقیاس شامل ۱۰ عبارت کلی است که میزان رضایت از
زندگی و داشتن احساس خوب در مورد خود را می‌سنجد.
پرسشنامه عزت نفس Rosenberg از ۱۰ گویه تشکیل
شده است که دارای دو زیر مقیاس صلاحیت و شایستگی
شخصی (۶ سؤال) و رضایت‌مندی از خود (۴ سؤال) است.
شیوه نمره‌گذاری این مقیاس از کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم
(۲)، موافقم (۳) و کاملاً موافقم (۴) می‌باشد. دامنه نمرات

این پژوهش مقطعی از نوع همبستگی پیش بین است که
در دانشجویان دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی
شهرکرد در آذر ماه سال ۱۳۹۸ انجام گرفت. جامعه آماری
این پژوهش همه دانشجویان دانشکده پرستاری دانشگاه
شهرکرد (پرستاری، مامایی، اتاق عمل، فوریت پزشکی)
بودند که با پارامترهای ($Z_{1-\alpha/2} = 1/96$ ، $Z_{1-\beta} = 0/84$ ، $\alpha = 0/05$ ، $\omega = 0/14$ ، $\beta = 0/20$) و بر اساس مطالعه Katz و
همکاران^(۳۱) و با توجه به حداقل حجم نمونه برای
مطالعات رگرسیون، تعداد ۴۱۰ نفر از آن‌ها به روش نمونه
گیری غیر تصادفی سهمیه‌ای انتخاب و وارد مطالعه شدند.
ابتدا با مراجعه به معاونت آموزشی دانشگاه و دسترسی به
آمار کلی دانشجویان، با توجه به تعداد دانشجویان در گروه
های مختلف دانشکده پرستاری (دانشکده شهرکرد و
بروجن) برای هر گروه یک سهمیه انتخاب شده و مطابق
با آن نمونه‌گیری از بین رشته‌های مختلف مطابق حجم
نمونه صورت گرفت. معیار ورود افراد به پژوهش شامل
اشتغال فعلی به تحصیل، دانشجویان دانشکده پرستاری در
یکی از رشته‌های مورد نظر، عدم اشتغال به خدمت در
سیستم بهداشتی و سایر ارگان‌ها، مجرد بودن، نداشتن سابقه
بیماری روانشناختی و عدم فوت والدین بود. سپس با
مراجعه به دانشکده پرستاری دانشگاه و کسب اجازه، مطابق
حجم نمونه، پرسشنامه‌ها بین دانشجویان توزیع و توسط
آن‌ها تکمیل شد. توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها توسط
یکی از اعضای تیم تحقیقاتی و با هماهنگی اساتید دانشکده
در حین کلاس جهت دسترسی آسان به آن‌ها صورت
گرفت.

ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه چهار قسمتی بود که قسمت
اول آن مربوط به اطلاعات جمعیت شناختی (سن، جنس،
رشته تحصیلی، ترم تحصیلی، مقطع تحصیلی)، قسمت دوم
پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی (Procrastination)
Solomon and (Assessment Scale-Students) Rothblum
(۱۹۸۴)، قسمت سوم پرسشنامه عزت نفس
Rosenberg (self-image) و قسمت چهارم پرسشنامه

از روش آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های مربوط به پدر ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ و برای کل مقیاس مربوط به پدر ۰/۹۶ به دست آمد. همچنین، ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های مربوط به مادر ۰/۶۱ تا ۰/۹۴ و برای کل مقیاس مربوط به مادر ۰/۹۶ به دست آمد که نشان دهنده همسانی درونی خوبی است. ضرایب استاندارد (بارهای عاملی)، در تحلیل عامل تأییدی، برای خرده مقیاس تعارض با پدر بین ۰/۶۴ تا ۰/۸۴ و برای خرده مقیاس تعارض با مادر بین ۰/۶۷ تا ۰/۷۸ متغیر بود^(۳۳). تحقیقات نشان داده‌اند مقیاس رابطه والد-فرزند دارای ضرایب آلفای ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ و برای مقیاس‌های مربوط به پدر و نیز آلفای کلی ۰/۹۶ و ضرایب آلفای ۰/۶۱ تا ۰/۹۴ برای مقیاس‌های مربوط به مادر است^(۳۳). آلفای کرونباخ به دست آمده در این پژوهش با حجم نمونه ۳۰ نفری از دانشجویان مورد مطالعه ۰/۸۸ محاسبه شد. جهت محاسبه نمره کل پرسشنامه رابطه والد-فرزند بایستی نمرات هر یک از فرم‌ها محاسبه و سپس نمره میانگین دو فرم به عنوان نمره کل پرسشنامه گزارش می‌شود^(۳۳).

در روند انجام مطالعه موارد اخلاقی مدنظر پژوهش‌گر قرار گرفت (IR.SKUMS.REC.1397.328). پس از کسب مجوزهای لازم جهت انجام مطالعه، کسب رضایت آگاهانه کتبی از دانشجویان پرستاران جهت شرکت در مطالعه و تأکید بر محرمانگی اطلاعات و آزاد بودن آن‌ها برای ورود و خروج از مطالعه مدنظر قرار گرفت.

۴۱۰ پرسشنامه بین دانشجویان توزیع شد. کل مدت زمان جمع‌آوری پرسشنامه دو هفته بود. از کل پرسشنامه‌های توزیع شده، ۴۰۱ پرسشنامه جمع‌آوری شد. از این میزان نیز نه پرسشنامه به دلیل نقص در پاسخگویی از روند مطالعه حذف و در نهایت ۳۹۲ پرسشنامه وارد روند تجزیه و تحلیل آماری شد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و با استفاده از روش‌های آماری توصیفی (میانگین، انحراف معیار) و تحلیلی (تی‌تست، آنالیز واریانس یک طرفه، ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون خطی) در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ تجزیه و تحلیل

این مقیاس از ۱۰ تا ۴۰ بوده که نمرات بالاتر نشان دهنده عزت نفس بالاتر است^(۳۰). گرینبرگ و همکاران (۲۰۰۳) همسانی درونی این مقیاس را ۰/۸۴ و پایایی آن را با آزمون مجدد ۰/۸۴ گزارش نمودند^(۳۱). همچنین، محمدی (۱۳۸۴) ضرایب آلفای کرونباخ و دو نیمه‌سازی مقیاس عزت نفس روزنبرگ را بر روی دانشجویان دانشگاه شیراز ۰/۶۹ گزارش کرده است. روایی آن نیز در این مطالعه ۰/۸۹ گزارش شد^(۳۲). آلفای کرونباخ به دست آمده در پژوهش حاضر با حجم نمونه ۳۰ نفری از دانشجویان مورد مطالعه ۰/۷۸ محاسبه شد.

پرسشنامه رابطه والد-فرزند (parent-child relationships) برای اولین بار Moreland, Fine و Schwebel (۱۹۸۳) برای سنجیدن کیفیت روابط والد-فرزند تهیه شده است. مقیاس رابطه والد-فرزند یک ابزار ۲۴ سؤالی، برای سنجیدن نظر فرزندان درباره رابطه آن‌ها با والدین‌شان است. این پرسشنامه شامل دو فرم یکی برای سنجیدن رابطه فرزند با مادر و دیگری برای سنجیدن رابطه فرزند با پدر است. دو فرم مقیاس یکسان است، به جز این که کلمه پدر و مادر عوض می‌شوند. پرسشنامه مربوط به رابطه فرزند با پدر دارای چهار مقیاس احساسات مثبت (۹ سؤال)، درگیری و آمیختگی با پدر (۶ سؤال)، ارتباطات (۵ سؤال) و خشم (۴ سؤال) است. پرسشنامه مربوط به رابطه فرزند با مادر دارای چهار حیطه احساسات مثبت (۷ سؤال)، تنفر/گمگشتگی نقش (۶ سؤال)، تعیین هویت (۴ سؤال) و ارتباطات (۷ سؤال) است. مقیاس‌ها در طیف لیکرت ۷ درجه‌ای از هیچ (۱) تا خیلی زیاد (۷) سنجیده می‌شود. طیف نمرات این پرسشنامه از ۲۴ تا ۱۶۸ است. در این مقیاس نمره بالاتر نشان دهنده رابطه خوب و مطلوب با پدر و مادر است و نمره پایین نشان دهنده ارتباط کم و تعارض با والدین است. نمره کل در این پرسشنامه نشان دهنده کیفیت ارتباط بین فرزند و والدین جدای از موقعیت پدر یا مادر بودن آنها است^(۳۳). ضریب پایایی این خرده مقیاس را Fine و همکاران با استفاده از روش آلفای کرونباخ به دست آوردند. ضرایب پایایی مقیاس با استفاده

شدند. برای بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون کولموگوروف-اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) استفاده شد. برای بررسی تساوی واریانس‌ها از آزمون لوین (Levene) که به صورت پیش‌فرض در آزمون‌های تی-تست و آنالیز واریانس یک‌طرفه وجود دارد استفاده شد. سطح معنی‌داری در آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

ارزیابی توزیع فراوانی متغیرهای کمی با استفاده از آزمون کولموگوروف-اسمیرنوف حاکی از توزیع نرمال داده‌ها بود ($P > 0/05$). از نظر دامنه سنی بیشترین فراوانی مربوط

به دامنه سنی ۱۸ تا ۳۲ سال بودند و میانگین سن دانشجویان در این مطالعه $1/83 \pm 20/82$ بود. بیشترین نسبت جنسیتی مربوط به زنان بوده است (۸۷/۵ درصد). دانشجویان رشته‌های تحصیلی پرستاری، اتاق عمل، فوریت پزشکی و مامایی در مطالعه شرکت داشتند که بیشترین نسبت مربوط به دانشجویان پرستاری بود (۳۴/۴۴ درصد). دانشجویان در این مطالعه در چهار ترم تحصیلی طبقه‌بندی شده‌اند که بیشترین نسبت را ترم یک (۲۷/۰۵ درصد) و پنج (۲۸/۶ درصد) و کمترین نسبت را ترم سه (۲۱/۸ درصد) تشکیل می‌دهند. ویژگی‌های جمعیت شناختی دانشجویان مورد مطالعه در جدول شماره ۱ گزارش شده است.

جدول شماره ۱: مقایسه میانگین نمرات اهمال کاری تحصیلی، ارتباط با والدین و عزت نفس بر حسب ویژگی‌های جمعیت شناختی در دانشجویان (n= ۳۹۲)

متغیر	تعداد	درصد	اهمال کاری (انحراف معیار \pm میانگین)	ارتباط با پدر (انحراف معیار \pm میانگین)	ارتباط با مادر (انحراف معیار \pm میانگین)	عزت نفس (انحراف معیار \pm میانگین)
جنسیت	مرد	۴۹	۶۰/۱۴ \pm ۸/۵۶	۱۲۴/۵ \pm ۱۷/۹۳	۱۳۰/۵ \pm ۰۷/۰۱	۲۳/۱ \pm ۰۷/۱۳
	زن	۳۴۳	۷۶/۷ \pm ۴/۴۴	۱۴۹/۴ \pm ۳/۱۲	۱۱۴/۷ \pm ۱۱/۸۳	۳۷/۵ \pm ۱۷/۱۳
	سطح معنی‌داری (آماره آزمون)		P=۰/۲۴۳ (t=۳/۲۳)	P=۰/۳۹۸ (t=۲/۶۷)	P=۰/۰۹۲ (t=۴/۱۷)	P=۰/۱۶۸ (t=۲/۵۷)
رشته تحصیلی	پرستاری	۱۳۵	۴۷/۷ \pm ۵۲/۱۵	۱۳۲/۴ \pm ۶/۶۵	۱۱۲/۶ \pm ۲۱/۱۳	۳۱/۱ \pm ۲۷/۱۶
	مامایی	۸۲	۴۱/۷ \pm ۰۴/۴۴	۱۳۶/۹ \pm ۴۶/۷۷	۱۳۰/۱۳ \pm ۶/۷۵	۳۲/۲ \pm ۱۲/۳۳
	اتاق عمل	۱۱۹	۶۹/۹ \pm ۱۲/۰۴	۹۶/۲ \pm ۰/۶۷۷	۱۰۲/۱۱ \pm ۶/۳۵	۲۸/۲ \pm ۱۴/۶۳
	فوریت پزشکی	۵۶	۸۰/۸ \pm ۹۷/۵۹	۱۲۵/۸ \pm ۸۴/۱۸	۱۴۲/۴ \pm ۱۲/۹۵	۲۳/۳ \pm ۱/۹۳
	سطح معنی‌داری (آماره آزمون)		P=۰/۶۹۳ (F=۴/۷۸)	P=۰/۰۵۸ (F=۳/۱۴)	P=۰/۰۷۸ (F=۲/۹۴)	P=۰/۰۹۸ (F=۴/۱۰)
ترم تحصیلی	۱	۱۱۰	۹۰/۸ \pm ۷۲/۰۴	۱۲۷/۷ \pm ۹۴/۰۸	۱۴۷/۷ \pm ۱۴/۰۸	۱۸/۱ \pm ۱۶/۹۵
	۳	۸۷	۵۵/۷ \pm ۸۷/۰۹	۱۳۷/۱۱ \pm ۶۷/۳۸	۱۲۷/۷ \pm ۹۹/۱۸	۲۴/۲ \pm ۵۷/۶۷
	۵	۱۰۲	۷۰/۷ \pm ۹۷/۰۹	۱۲۶/۹ \pm ۸۸/۱۴	۱۲۷/۴ \pm ۹۴/۴۸	۳۴/۲ \pm ۱۸/۷۳
	۷	۹۳	۸۰/۳ \pm ۹۷/۳۹	۱۳۸/۷ \pm ۱۴/۱۵	۱۱۷/۵ \pm ۰۴/۵۸	۲۴/۱ \pm ۴۷/۹۳
	سطح معنی‌داری (آماره آزمون)		P=۰/۶۲۱ (F=۲/۲۳)	P=۰/۱۳۱ (F=۶/۱۱)	P=۰/۲۳۴ (F=۷/۱۸)	P=۰/۰۵۱ (F=۴/۱۴)
سطح تحصیلات	لیسانس	۳۶۲	۸۴/۶ \pm ۲۷/۳۶	۱۴۲/۸ \pm ۰۲/۱۸	۱۳۲/۶ \pm ۷۲/۵۳	۲۳/۳ \pm ۷۷/۹۳
	فوق لیسانس	۳۰	۶۲/۷ \pm ۰۷/۱۵	۱۳۸/۵ \pm ۳۵/۲۸	۱۴۲/۳ \pm ۵۲/۴۸	۳۲/۲ \pm ۱۵/۰۶
	سطح معنی‌داری (آماره آزمون)		P=۰/۲۷ (F=۱/۰۹)	P=۰/۶۵۷ (F=۲/۲۶)	P=۰/۱۵۷ (F=۷/۰۶)	P=۰/۱ (t=۲/۱۵)

عزت نفس ($r = -0.32$, $P < 0.001$) بود. ارتباط بین متغیرهای جمعیت شناختی با متغیرهای اهمال کاری تحصیلی، ارتباط با والدین و عزت نفس معنی دار نبود ($P > 0.05$).

جهت پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی از طریق ارتباط با والدین و عزت نفس از مدل رگرسیون خطی چندگانه استفاده شد. ضریب تعیین ($R^2 = 0.291$) نشان می‌دهد که حدود ۲۹ درصد از اهمال کاری تحصیلی توسط ارتباط با والدین قابل پیش‌بینی است. همچنین ضریب تعیین ($R^2 = 0.102$) نشان می‌دهد که حدود ۱۰ درصد از اهمال کاری تحصیلی توسط عزت نفس قابل پیش‌بینی است. همان‌گونه که سطح معنی‌داری هر یک از متغیرها نشان می‌دهد هر دو متغیر ارتباط با والدین و عزت نفس به طور معنی‌داری اهمال کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کنند ($P < 0.001$). بررسی میزان بتای استاندارد نشده نشان می‌دهد که هر متغیر چه سهمی در پیش‌بینی متغیر مورد نظر دارند. سهم متغیر ارتباط با والدین در پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی (0.27) و سهم متغیر عزت نفس در پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی (0.21) بوده است. در این مطالعه مقدار بتای استاندارد شده نشان داد که با افزایش یک واحد در انحراف استاندارد متغیر ارتباط با والدین، 0.40 انحراف استاندارد از اهمال کاری تحصیلی کم خواهد شد (-0.405). $\beta =$ استاندارد شده). با افزایش یک واحد در انحراف استاندارد متغیر عزت نفس، 0.36 انحراف استاندارد از اهمال کاری تحصیلی کم خواهد شد ($\beta = -0.363$) استاندارد شده). (جدول شماره ۳)

میانگین و انحراف معیار نمره اهمال کاری تحصیلی در این مطالعه در حد متوسط و $4/48 \pm 64/2$ گزارش شد. میانگین نمره ارتباط با پدر در حد مطلوب و $14/11 \pm 128/1$ و میانگین نمره ارتباط با مادر نیز در حد مطلوب و $24/09 \pm 157/2$ و میانگین نمره عزت نفس در دانشجویان متوسط و $1/45 \pm 24/12$ گزارش شد. میانگین و انحراف معیار ابعاد مختلف این متغیرها در جدول شماره ۲ ارائه شده است.

جدول شماره ۲: میانگین و انحراف نمره اهمال کاری تحصیلی، ارتباط با والدین و عزت نفس در دانشجویان دانشکده پرستاری ($n = 392$)

ردیف	متغیر	انحراف معیار \pm
میانگین		
۱	آماده کردن تکلیف	$73/8 \pm 15/48$
	اهمال کاری	$55/3 \pm 4/41$
	تحصیلی	$64/5 \pm 05/05$
	پایان ترم	
	کل	$64/4 \pm 2/48$
۲	ارتباط با والدین	$128/1 \pm 14/11$
	ارتباط با پدر	$157/2 \pm 24/09$
	ارتباط با مادر	
۳	عزت نفس	$28/12 \pm 1/45$
	صلاحیت و شایستگی شخصی	
	رضایت‌مندی از خود	$20/12 \pm 1/45$
	کل	$24/12 \pm 1/45$

آزمون ضریب همبستگی پیرسون در زمینه ارتباط بین متغیرها حاکی از ارتباط منفی و معنی‌داری بین اهمال کاری تحصیلی با ارتباط با والدین ($r = -0.054$, $P < 0.001$) و

جدول شماره ۳: پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی از طریق ارتباط با والدین و عزت نفس در دانشجویان دانشکده پرستاری ($n = 392$)

متغیرهای پیش بین	β استاندارد نشده	خطای معیار	β استاندارد شده	مقدار t	p-value	مقدار R	مقدار R^2	R^2 تعدیل شده (ADJ)
مقدار ثابت	۴۹/۶۷	۵/۸۷	-	۱۱/۴۷	< 0.001	-۰/۵۴	۰/۲۹۱	۰/۲۱۱
ارتباط با پدر	-۰/۲۷۳	۰/۰۵۴	-۰/۴۰۵	-۴/۰۶	< 0.001			
ارتباط با مادر	-۰/۱۸۹	۰/۲۳۴	-۰/۳۴۵	-۳/۲۳	< 0.001			
مقدار ثابت	۶۲/۳۲	۶/۷۳	-	۱۰/۲۶	< 0.001	-۰/۳۲	۰/۱۰۲	۰/۰۹۶
عزت نفس	-۰/۲۱۳	۰/۰۶۰	-۰/۳۶۳	-۲/۶۶	< 0.001			

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این مطالعه تعیین رابطه بین ارتباط با والدین و عزت نفس با اهمال‌کاری تحصیلی بوده است. نتایج نشان دهنده ارتباط منفی و معنی‌داری بین این متغیرها بود. به عبارت دیگر با بهبود ارتباط بین افراد با والدین و همچنین با افزایش عزت نفس‌شان، اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان کاهش می‌یابد. نتایج مطالعه نیز نشان داد که این دو متغیر می‌توانند اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی کنند.

Klasen و همکاران در مطالعه‌اش بیان کردند که اهمال‌کاری و تعلل‌ورزی با عزت نفس رابطه منفی معنی‌داری دارد^(۳۷). Katz بیان می‌کند که اهمال‌کاری تحصیلی می‌تواند باعث پیامدهای شناختی و هیجانی منفی از جمله کاهش اعتماد بنفوس و عزت نفس در آن‌ها شود و افرادی که عزت نفس پایین دارند جهت محافظت از خود دست به اهمال‌کاری می‌زنند^(۳۱). Dura & Balkis در کشور ترکیه نیز بیان می‌کنند که عزت نفس یک عامل مهم در ایجاد اهمال‌کاری تحصیلی است به صورتی که افرادی که عزت نفس پایینی دارند برای رسیدن به اهداف تلاش نکرده چون آن‌ها ترس از شکست را به طور غیر واقع‌بینانه ای تصور می‌کنند بنابراین این باعث شکست و افت تحصیلی آن‌ها می‌شود^(۷). Tan و همکاران نیز در کشور چین عزت نفس را به عنوان یک متغیر میانجی بین خودکارآمدی و اهمال‌کاری تحصیلی می‌داند^(۸). مطیعی نیز در مطالعه‌اش به بررسی عوامل مؤثر در اهمال‌کاری تحصیلی بیان می‌کند که اضطراب و همچنین خودکارآمدی دانشجویان گروه پزشکی و خدمات سلامت شهید بهشتی تهران می‌تواند در اهمال‌کاری پایین دانشجویان نقش معنی‌داری داشته باشد^(۳۴). در تحلیل نتایج فوق بایستی گفت که مطالعه‌ای در جهت مخالف نتایج مطالعه حاضر در زمینه ارتباط عزت نفس و اهمال‌کاری تحصیلی یافت نشد. در این زمینه بایستی گفت که دانشجویانی که عزت نفس پایین دارند به دلیل احساس شکست در دستیابی به اهدافشان احساس ترس داشته و دچار اهمال‌کاری تحصیلی می‌

شوند. پس شاید بتوان گفت وقتی دانشجویان انتظاری برای موفقیت به دلیل عزت نفس پایین ندارند، بنابراین برای دستیابی به اهداف تحصیلی خود تلاش نخواهند کرد.

Rosario و همکاران در کشور پرتغال یکی از عوامل مؤثر بر اهمال‌کاری را بستر تربیتی خانواده می‌داند. وی بیان می‌کند خانواده‌ها بر عوامل شخصیتی و تربیتی فرزندان تأثیر گذار بوده و می‌تواند بستر و زمینه کارآمدی تحصیلی در آن‌ها را فراهم کنند. همچنین اهمال‌کاری تحصیلی در فرزندان ریشه در عوامل خانوادگی آن‌ها دارد^(۳۵). Kim & Seo نیز در مطالعه‌اش در کره عوامل مختلف اهمال‌کاری تحصیلی را مورد بررسی قرار داده و بیان می‌کند که نقش عوامل خانواده در این زمینه انکار ناپذیر است. در این میان عوامل میانجیگری مختلفی نیز وجود دارد که با توجه به سن و شرایط مختلف افراد بروز می‌یابد^(۳۶). در این مورد نیز مطالعه‌ای که دال بر نتایج مخالف با مطالعه حاضر باشد یافت نشد.

نتایج نشان داد که سهم متغیر ارتباط با والدین نسبت به عزت نفس در پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی بیشتر بوده است. مطیعی در تعیین عوامل مؤثر بر اهمال‌کاری تحصیلی به نقش میانجی ارتباطات خانوادگی اشاره کرده و آن را به عنوان زمینه‌ساز بسیاری از عوامل مؤثر بر اهمال‌کاری و کارآمدی افراد گزارش می‌کند. وی در شرح نقش ارتباطات خانوادگی به نقش عزت نفس نیز اشاره می‌کند. ولی تأثیرات آن را از طریق تأثیرات خانوادگی مؤثر دانسته است^(۳۷). به عبارت دیگر عزت نفس می‌تواند از طریق محیط خانوادگی تأثیر پذیرفته و بنابراین بر اهمال‌کاری مؤثر باشد. Liu و همکاران نیز با ارائه مدلی در چین، نقش عزت نفس را اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان بیان کرده اند. آنها بیان می‌کنند که عزت نفس دانشجویان در خانواده شکل گرفته است و اعتماد بنفوس افراد به طرز قابل توجهی تحت تأثیر خانواده‌شان است^(۶). در تحلیل این نتایج بایستی گفت نقش ارتباطات خانوادگی در ایجاد ویژگی‌های شخصیتی افراد از جمله عزت نفس‌شان انکار ناپذیر و مهم است.

از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به روش نمونه‌گیری غیر تصادفی آن اشاره کرد که می‌تواند تعمیم‌پذیری نتایج را کاهش دهد. برای شناسایی اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان گروه‌های پزشکی و همچنین بررسی عوامل پیش‌بینی‌کننده آن سایر مطالعاتی نیز در سایر نقاط کشور صورت پذیرد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که با افزایش عزت نفس و ارتباط با والدین، اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان به طور معنی‌داری کاهش خواهد یافت. همچنین عزت نفس و ارتباط با والدین اهمال‌کاری تحصیلی را پیش‌بینی می‌کنند. با توجه به این نتایج بایستی گفت بررسی عزت نفس و ارتباط با والدین در دانشجویان ضروری بوده و بایستی در سیستم‌های آموزشی با آموزش مناسب، این متغیرها بهبود یافته و در جهت بهبود وضعیت اهمال‌کاری تحصیلی اقدام شود.

نتایج مطالعه فوق بایستی توسط مدیران سیستم‌های آموزشی مورد استفاده قرار گرفته تا از اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان گروه پزشکی که صلاحیت آموزشی آن‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است، خودداری شود. استفاده از مشاوران روانشناسی برای بررسی سلامت روان و پارامترهای آن که شامل عزت نفس است اقدام شده و دانشجویان در معرض خطر شناسایی شوند. همچنین شناسایی روابط مختل شده دانشجویان با والدین خواهد توانست نقش مهمی در بهبود سلامت روان و کاهش اهمال‌کاری تحصیلی آن‌ها داشته باشد. والدین با حل روابط مختلف شده و ایجاد جوی سالم در خانواده می‌توانند در تربیت و شکل‌گیری روانی دانشجویان به عنوان یک قشر برگزیده جامعه نقش مهمی داشته باشند. ورود دانشجویانی سالم از نظر روانی به عنوان نیروی کاری بالقوه در آینده به بازار کار می‌تواند بر بسیاری از مشکلات این افراد در آینده جلوگیری کند. در این زمینه دانشگاه‌ها بایستی با انجام مشاوره‌های روانی مختلف در زمینه شناسایی روابط بین دانشجویان و والدین‌شان اقدام کرده و در صورت وجود

میانگین نمره اهمال‌کاری تحصیلی در این مطالعه در حد متوسط، میانگین نمره ارتباط با والدین در حد مطلوب و میانگین نمره عزت نفس در دانشجویان متوسط گزارش شد. صالحی در مطالعه‌اش به بررسی اهمال‌کاری تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی البرز پرداخته و میزان آن را متوسط گزارش کرده است^(۳۸). مطیعی و همکاران نیز میزان اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان پزشکی شهید بهشتی را در حد پایین دانسته است^(۳۷). Ferrari و همکاران میزان اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان را بالا دانسته‌اند^(۵). صادقی و همکاران نیز در مطالعه‌شان میزان عزت نفس در دانشجویان دانشکده علوم انسانی گیلان را بالا گزارش کردند^(۱۲). عسگری و همکاران نیز میزان عزت نفس در بعد تحصیلی در دانشجویان پزشکی در گیلان را متوسط بیان کرده است^(۳۹). مطالعه پیروی و همکاران نیز میزان عزت نفس در دانشجویان دختر دانشجویان پرستاری دانشگاه تهران را بالا گزارش کرده است^(۴۰). در زمینه ارتباط با والدین نیز صیادی و همکاران میزان انسجام خانوادگی در دانشجویان پرستاری را متوسط به بالا گزارش کرده است^(۱۴). Stubbs نیز میزان عملکرد خانوادگی را در مطلوب و در عزت نفس دانشجویان در دانشکده اجتماعی در جامائیکا مؤثر دانسته است^(۹). در تحلیل نتایج مطالعات فوق بایستی گفت میزان اهمال‌کاری بیشتر دانشجویان متوسط بیان شده است و البته این متغیر در ارتباط با متغیرهای مختلفی مورد بررسی قرار گرفته و تئوریهات و ارتباطات آن مورد بررسی قرار گرفته است. عزت نفس و ارتباط با والدین نیز در بیشتر مطالعات صورت گرفته بر روی دانشجویان در طیف متوسط به بالا بوده است. با توجه به این‌که گروه مورد بررسی دانشجویان هستند، آنها دوران حاد تنش با والدین را سپری کرده و ارتباط با والدین در بیشتر آن‌ها مطلوب بیان شده بود. همچنین عزت نفس آن‌ها نیز در مطالعات مختلف با توجه به رشته‌های مختلف مطلوب و در دامنه مختلفی گزارش شده بود. بایستی گفت شاید ورود به دانشگاه خود بتواند یک نیروی انگیزشی بوده و باعث افزایش عزت نفس دانشجویان شود.

این پژوهش به صورت طرح تحقیقاتی به شماره ۲۹۷۸ در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد مصوب گردیده است. بدین وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد و تمام دانشجویانی که در این پژوهش ما را یاری نمودند، تشکر می‌نمایم.

مشکل در جهت برطرف شدن این مشکلات و در نتیجه بهبود سلامت روانی دانشجویان اقدام نمایند.

تعارض منافع: هیچگونه تضاد منافی بین نویسندگان این مقاله وجود ندارد.

تقدیر و تشکر

References

1. Noroozi S. The relationship between academic procrastination and self-esteem. *Extension Scientific Quarterly of Promoting science*. 2014;7(3):63-69. [Persian]
2. Custer NR. Test anxiety and academic procrastination among pre-licensure nursing students. *Indiana University of Pennsylvania*; 2016;39(3):162-3.
3. Cerino ES. Relationships Between Academic Motivation, Self-Efficacy, and Academic Procrastination. *Psi Chi Journal of Psychological Research*. 2014;19(4):156-63.
4. Savari K. An investigation of the prevalence of academic procrastination among male and female students of Ahwaz Payame Noor University. *Social Cognition*. 2013;1(2):62-8. [Persian]
5. Ferrari JR, O'Callaghan J, Newbegin I. Prevalence of procrastination in the United States, United Kingdom, and Australia: arousal and avoidance delays among adults. *North Am J Psychol*. 2005;7(1):1-6.
6. Liu G, Cheng G, Hu J, Pan Y, Zhao S. Academic self-efficacy and postgraduate procrastination: a moderated mediation model. *Frontiers in psychology*. 2020;11:1752.
7. Balkis M, Duru E. The Evaluation of the Major Characteristics and Aspects of the Procrastination in the Framework of Psychological Counseling and Guidance. *Educ Sci: Theory & Practice*. 2007;7(1):376-85.
8. Tan JF, Ma ZW, Li XT. Global self-esteem mediates the effect of general self-efficacy on Chinese undergraduates' general procrastination. *Social Behav Person: an international journal*. 2015;43(8):1265-71.
9. Shekera Stubbs N. Family functioning and academic self-efficacy among sixth form and community college students in Barbados and St. Lucia. *Int J Learn Higher Educ*. 2015;22(4):35-48.
10. Alizadeh S, Namazi A, Kouchakzadeh TS. A Comparative Study of self-esteem in nursing and midwifery students of Islamic Azad University of Rasht and its correlation with academic success. *Journal Of Nursing Education (JNE)*. 2016; (4):17-25. [Persian]
11. Ariyanpooran S, Amiri Manesh M, Taghavi D, Haghtalab T. Relationship between self-concept and academic motivation (reading, writing and math) in elementary students with LD. *Journal of Learning Disabilities*. 2014;4(1):56-72. [Persian]
12. Sadeghi A, Asghari F, Saadat S, Kupas EN. The Relationship between Family Cohesion and Coping Strategies with Positive Attitude to Addiction among University Students. *Asian Journal of Research in Social Sciences and Humanities*. 2014;4(11):285-94. [Persian]
13. Hossein Khanzadeh AA, Asghari F, Shakerinia I. The role of family cohesion in prediction of aggressive behaviors of children. *Quarterly Journal of Child Mental Health*. 2015;2(2):73-84. [Persian]
14. Sayyadi M, Vahabi A, Sayyadi S, Kashefi H, Vahabi B. The relation between family cohesion and academic self efficacy in Kurdistan University of Medical Sciences students', 2016. *Scientific Journal of Nursing, Midwifery and Paramedical Faculty*. 2017;3(1):31-42. [Persian]
15. Parhizgar A, Mahmoodnia AR, Mohammadi S. A Comparative Study of Relationship between, Child-Parent's Relation and Identity Crisis and Lack of Identity Crisis in Female High School Students. *Journal of Applied Psychology*. 2009;2(10): 82-93. [Persian]
16. Atadokht A. Sleep quality and its related factors among university students. *Journal health and care*. 2015;17(1):9-18. [Persian]
17. Hadadvand M, Karimi L, Abbasi Validkandi Z, Ramezani P, Mehrabi H, Zeighami Mohammadi S. The Relationship between Internet Addiction and Sleep Disorders in Students. *Journal of Health And Care*. 2013;15(4):39-49. [Persian]

18. Chehrzad MM, Ghanbari A, Rahmatpour P, Barari F, Pourrajabi A, Alipour Z. Academic procrastination and related factors in students of Guilan University of Medical Sciences. *The Journal of Medical Education and Development*. 2017;11(4):352-62. [Persian]
19. Kandemir M. Predictors of academic procrastination: coping with stress, internet addiction and academic motivation. *World Appl Sci J*. 2014;32(5):930-8.
20. Odaci H. Academic self-efficacy and academic procrastination as predictors of problematic internet use in university students. *Computers & Education*. 2011;57(1):1109-13.
21. Katz I, Eilat K, Nevo N. "I'll do it later": Type of motivation, self-efficacy and homework procrastination. *Motivation and Emotion*. 2014;38(1):111-9.
22. Dryden W. Dealing with procrastination: The REBT approach and a demonstration session. *J Rational-Emotive Cognitive-Behav Therapy*. 2012;30(4):264-81.
23. Vahidi far H, Nabavi Zadeh, Ardebily fard M. Assessment of internet addiction among college students in North Khorasan University of Medical Sciences in Bojnourd, Iran. *Journal of North Khorasan University of Medical Sciences*. 2013;5(Student Research Committee Supplementary):1081-8. [Persian]
24. Vazpour S, Esmaeili M, Hassan Nia S, Azami Y. The relationship of parenting patterns and birth order with procrastination in high school girl students of Amol city. *Journal of Educational Psychology Studies*. 2014;11(20):197-216. [Persian]
25. Grolnick WS. The role of parents in facilitating autonomous self-regulation for education. *Theory Res Educ*. 2009;7(2):164-73.
26. Esmaeili N, Monadi M. Identifying the causes of academic procrastination from the perspective of male middle school male students. *International Journal of Humanities and Cultural Studies (IJHCS)* ISSN 2356-5926. 2016:2464-87.
27. Klassen RM, Krawchuk LL, Rajani S. Academic procrastination of undergraduates: Low self-efficacy to self-regulate predicts higher levels of procrastination. *Contemp Educ Psychol*. 2008;33(4):915-31.
28. Solomon LJ, Rothblum E. Procrastination assessment scale-students. *Dictionary of behavioral assessment techniques*. 1988:358-60.
29. Jokar B, Delavarpour M. The relationship between educational proclivity and developmental goals. *New Educational Ideas*. 2007;3(3-4):61-80. [Persian]
30. Rosenberg M. Society and the adolescent self-image. Princeton, NJ: Princeton University Press. 1965.
31. Greenberger E, Chen C, Dmitrieva J, Farruggia SP. Item-wording and the dimensionality of the Rosenberg Self-Esteem Scale: Do they matter?. *Person Indiv Differ*. 2003;35(6):1241-54.
32. Mohammadi N. The preliminary study of validity and reliability of Rosenberg's self-esteem scale. *Quarterly journal of Iranian psychologists*. 2005;4:55-62. [Persian]
33. Fine MA, Moreland JR, Schwebel AI. Long-term effects of divorce on parent-child relationships. *Developmental Psychology*. 1983;19(5):703.
34. Motie H, Heidari M, Bagherian F, Zarani F. Determining Factors of Academic Procrastination. *Sadra Medical Journal*. 2018;6(4):275-86. [Persian]
35. Rosário P, Costa M, Núñez JC, González-Pienda J, Solano P, Valle A. Academic procrastination: Associations with personal, school, and family variables. *Span J Psychol*. 2009;12(1):118-27.
36. Kim KR, Seo EH. The relationship between procrastination and academic performance: A meta-analysis. *Person Indiv Differ*. 2015;82:26-33.
37. Motie H, Heidari M, Sadeghi MA. Predicting academic procrastination during self-regulated learning in Iranian first grade high school students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2012;69:2299-308.
38. Salehi L. Application of "Social Cognition Theory" in predicting the factors affecting academic procrastination among students of Alborz University of Medical Sciences in 2017. *Journal of Medical Education and Development*. 2018;12(4):274-85. [Persian]
39. Asgari F, Mirzaee M, Tabari R, Kazemnejad Leili E. Self-esteem in students of Guilan University of Medical Sciences. *Research in Medical Education*. 2016;8(2):18-26. [Persian]
40. Peyrovi H, Ghezelbash S, Ghorbani A, Inanloo M, Alizadeh H, Haghani H. Relationship between self esteem and demographic variables among undergraduate student nurses. *Journal of Health and Care*. 2012;14(4):52-61. [Persian]